

Sygn. akt: I C 1457/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Zawierciu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka Wolak
Protokolant:	stażysta Sylwia Duma-Syrek

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2018 r. w Zawierciu

sprawy z powództwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

przeciwko E. A.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej E. A. na rzecz powoda (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę (...),13 (jeden tysiąc sto trzydzieści pięć 13/100) zł z odsetkami umownymi od kwoty 1030,01 (jeden tysiąc trzydzieści 01/100) zł w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP rocznie, przy czym nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 09.03.2017r. do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanej E. A. na rzecz powoda (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 30,30 (trzydzieści 30/100) zł tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 197 (sto dziewięćdziesiąt siedem) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 1457/17 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej E. A. kwoty 1 135,13 zł wraz z odsetkami umownymi od kwoty 1 030,01 zł w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP rocznie, przy czym nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 180 zł.

Pozew wniesiono w dniu 9.03.2017r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym Referendarz sądowy Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w dniu 21.03.2017r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym sygn. akt VI Nc-e 405215/17, uwzględniający żądanie pozwu w całości.

Na skutek sprzeciwu wniesionego przez pozwaną postanowieniem z dnia 9.05.2017r. przekazano rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Zawierciu, jako miejscowo właściwego.

Po przekazaniu sprawy do Sądu Rejonowego Zawierciu pełnomocnik powoda w piśmie z dnia 14.08.2017r. uzupełnił braki formalne zgodnie z art.505³⁷ § 1 kpc oraz złożył powołane w pozwie dokumenty.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że należność dochodzona pozwem wynika z braku zapłaty przez pozwaną z tytułu umowy pożyczki zawartej w dniu 18.11.2015r. Z uwagi na rażące naruszenie w części dotyczącej warunków spłaty przedmiotowa umowa została wypowiedziana i stała się wymagalna w dniu 20.06.2016r. Na kwotę 1 135,13 zł składają się należności: 1 030,01 zł tytułem niespłaconej kwoty kapitału, 85,12 zł tytułem odsetek karnych naliczonych według ustalonej stopy procentowej od niespłaconego kapitału na dzień 7.03.2017r. i 20 zł tytułem opłat i prowizji. Pomimo wezwań i monitów, a także propozycji rozłożenia należności na raty, pozwana nie wywiązała się z obowiązku zapłaty.

Pozwana E. A. zarówno w sprzeciwie od nakazu zapłaty (k.5-9 akt), jak i podczas rozprawy podniosła zarzut przedawnienia roszczenia. Wyjaśniła przy tym, że w 2016r. poważnie zachorowała i nie była w stanie spłacić pożyczki w firmie pożyczkowej F.. Nigdzie nie pracuje, jest osobą bezrobotną, bez prawa do zasiłku, a przy tym osobą niepełnosprawną. Nie otrzymuje jednak z tego tytułu żadnych świadczeń, nawet zasiłku stałego z MOPS. Sama wychowuje dwóch niepełnosprawnych synów, również z orzeczoną niepełnosprawnością. Jedynym źródłem ich utrzymania są alimenty wypłacane na rzecz synów z Funduszu Alimentacyjnego oraz zasiłek rodzinny. Pozwana oświadczyła też, że jeżeli zarzut przedawnienia nie zostanie uwzględniony, to liczy się z koniecznością spłaty całości należności. Nie jest w stanie zadeklarować spłaty ratalnej, ponieważ jeden syn nadal się uczy, a koszty leczenia drugiego są dość wysokie. (k.55 akt)

W piśmie procesowym z dnia 14.08.2017r. oraz w odpowiedzi na sprzeciw pozwanej pełnomocnik powoda podtrzymał żądanie pozwu w całości. Wyjaśnił przy tym, że z dniem 31.03.2016r. nastąpiło przekształcenie (...) sp. akcyjnej sp.komandytowej na (...) SA. Zgodnie z zasadą kontynuacji podmiotowej wyrażonej w art. 553 ksh ogół praw i obowiązków przekształconej (...) przysługuje po jej przekształceniu (...) SA. Odnosnie zarzutu przedawnienia strona powodowa wskazała, że zgodnie postanowieniami umowy pożyczki okres jej wypowiedzenia wynosi 30 dni od dnia otrzymania wypowiedzenia. W tym przypadku 30-dniowy okres wypowiedzenia rozpoczął swój bieg następnego dnia od daty drugiego awiza korespondencji, zawierającej wystosowane do pozwanej wypowiedzenie umowy pożyczki z dnia 6.05.2016r. Świadczenie banku stało się więc wymagalne z dniem 21.06.2016r. i od tej daty, stosownie do dyspozycji przepisu art. 120 kc należy liczyć początek biegu przedawnienia roszczeń powoda, który zgodnie z art. 118 kc in fine wynosi 3 lata od dnia wymagalności świadczenia. Ponieważ zgodnie z art. 123 § 1 kc bieg przedawnienia roszczenia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia, z chwilą wytoczenia powództwa w dniu 9.03.2017r. bieg przedawnienia roszczeń powoda został przerwany. Zatem podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia jest bezzasadny.

Postępowanie w sprawie prowadzono w trybie uproszczonym.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył co następuje :

Sąd dopuścił dowód z dokumentów przedstawionych przez stronę powodową, to jest umowy pożyczki z dnia 18.11.2015r. wraz z załącznikami: harmonogramem spłat, tabelą opłat i prowizji, formularzem informacyjnym, sposobem obliczenia rocznej stopy oprocentowania, procedury monitoringu opóźnień w spłacie pożyczki, dyspozycji uruchomienia pożyczki oraz monitów z dnia 24.03.2016r., 25.04.2016r., wypowiedzenia umowy pożyczki z dnia 06.05.2016r. i wezwania do zapłaty z dnia 11.07.2016r., dla ustalenia charakteru, wysokości i wymagalności roszczeń objętych pozwem, a także odpisu z KRS powoda dla ustalenia zmian podmiotowych po stronie powoda i zmiany nazwy. (k.22-38 akt)

Na podstawie umowy z dnia 18.11.2015r. pozwanej udzielono pożyczki w kwocie 1000 zł, a wysokość prowizji za jej udzielenie określono w umowie na 800 zł. Umowę zawarto na okres od 18.11.2015r. do 14.07.2016r. Pożyczka miała być spłacona w 7 miesięcznych ratach w kwotach po 257,16 zł. Z uwagi na opóźnienia w zapłacie kolejnych rat i brak reakcji na przesłane przez powoda monity, w dniu 6.05.2016r. skierowano do pozwanej wypowiedzenie umowy pożyczki z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, liczonego od dnia doręczenia wypowiedzenia. Korespondencja zawierająca wypowiedzenie umowy była dwukrotnie awizowana w dniach 11.05.2016r. i 19.05.2016r.,

lecz nie została podjęta przez pozwaną. W związku z wypowiedzeniem umowy pozwana była zobowiązana do zapłaty zaległej kwoty z tytułu kapitału w wysokości 1030,01 zł, opłat i prowizji w wysokości 20 zł i dalszych odsetek karnych za opóźnienie w zapłacie.

Mając na uwadze stanowisko pozwanej, Sąd ograniczył postępowanie dowodowe do przedstawionych przez stronę powodową wraz z pozwem dokumentów i stwierdził, że są one wystarczające do uznania zasadności żądania pozwu. Z dokumentów tych wynika jednoznacznie, że dochodzone pozwem roszczenie nie uległo przedawnieniu, bowiem od daty jego wymagalności, czyli rozwiązania umowy pożyczki do dnia wniesienia pozwu tj. 9.03.2017r. nie minął okres 3 lat. Pozwana zaś oświadczyła, że jeżeli zarzut przedawnienia nie zostanie uwzględniony, to liczy się z koniecznością spłaty całości należności. Z uwagi na sytuację majątkową i rodzinną nie jest jednak w stanie zadeklarować ratalnej spłaty zadłużenia. Będąc sama osobą niepełnosprawną utrzymuje się wyłącznie z dochodów swoich dzieci.

Wobec powyższego uwzględniono żądanie pozwu w całości, także na podstawie art. 98 kpc co do kosztów procesu, stosownie do złożonego przez pełnomocnika powoda spisu kosztów (k.39 akt).